Bereixit

Per PepMaria el dj., 26/02/2015 - 09:00

Quan ens trobem “enmig del camí de la vida” (Dante), podem passar èpoques en què, quasi imperceptiblement, l’energia vital decau. Algunes expressions que descriuen aquestes èpoques són: “Passen les il·lusions” “Sensació cada vegada més evident dels límits de la pròpia energia”; “L’existència adquireix el caràcter d’allò conegut”; “En tot es fa perceptible la rutina”; “Cada cop apareix més la mesquinesa de la vida”; “Cada cop s’afebleixen més les promeses de la joventut”; “La persona segueix fent el necessari només de manera mecànica, perquè ha de viure” (R. Guardini). I això passa tant als qui fan poques coses com als qui en fan moltes, tant als qui han fracassat com als qui han tingut èxit. I és que, en el fons, el sentit de la vida no el concedeix el fer coses, sinó “la força de l’experiència perceptiva” (R. Guardini): és a dir, la capacitat de percebre la vida amb profunditat. En descobrir símptomes de feblesa de l’experiència perceptiva, de pèrdua de profunditat de la vida, pot anar bé plantejar-se una excursió interior guiada per Bereixit. Bereixit no és una marca comercial. És la primera paraula de la Bíblia hebrea i vol dir “al principi”. “*Al principi* Déu creà el cel i la terra” (Gn 1, 1). De fet, el *principi* cap al qual ens adrecem en la nostra excursió no es troba *temps enrere* sinó *realitat endins.*I per entrar realitat endins, el primer que suggereix Bereixit és que suspenguem la paraula. En efecte, la primera paraula de la Bíblia comença per la lletra Bet: la segona de l’alfabet hebreu després d’Àlef. Això suggereix que la Realitat/realitat profunda es troba abans de les paraules; i que si hi volem fer una excursió, no hi podrem accedir amb paraules. Al principi hi ha l’admiració silenciosa per la meravella de la vida. Després ja vindran les paraules: és a dir, el coneixement, les raons, els projectes, els desitjos, les estratègies i les lluites. Però d’entrada, al principi, hi hauria d’haver quedar-se boca-badat davant del món tal com és, de mi i dels altres tal com som. Hi hauria d’haver la joia i la gratitud fonamentals davant de la vida.Bereixit pot ser cada matí. En efecte, en començar el dia, abans de parlar, desenvolupar idees i projectes, buscar raons i dissenyar estratègies, puc fer silenci. Potser he de començar el dia mirant serenament l’espai que habito, meravellant-me de la gent amb qui visc, agraint l’aire que respiro, la dutxa que m’envigoreix, l’esmorzar que em reforça, la natura que m’envolta, el silenci de casa o el brogit del carrer... I aquest principi silenciós desemmascararà després certs hàbits, certes rutines, certs escepticismes que se m’han enganxat. Espolsarà l’aclaparament davant de la mesquinesa pròpia i aliena i farà brotar l’esperança de la generositat. Bereixit pot ser també cada principi. A cada nova situació, a cada nova activitat, el silenci i la meravella poden precedir l’acció, les paraules, les intencions. El silenci i la meravella ens prepararan a apreciar l’amplitud infinita de la realitat que se’m presenta, a descobrir-hi possibilitats que m’eren amagades, a escoltar profundament els altres, i a construir una resposta comuna enriquida amb les aportacions de tots. I finalment, Bereixit no hauria de dependre dels meus estats d’ànim, de la meva salut o del temps que fa*. Bereixit tant si plou com si neva*; “tant si m’omple la joia com si em buida la tristor”; “en la riquesa i en la pobresa, en la salut i en la malaltia, tots els dies de la vida”. Perquè l’admiració inefable davant de la vida se’ns pot manifestar en qualsevol situació i estat d’ànim: fins i tot en els aparentment més desesperats. Aquesta és la gràcia. *· Quines de les expressions de R. Guardini defineixen millor els meus moments de decaïment de l’energia vital? · Quines reaccions espontànies em descobreixo tenint davant d’aquests símptomes de pèrdua de profunditat? Comprar coses, renovar el mobiliari del pis o el vestuari, fer esport compulsiu, buscar promocions a la feina, rejovenir el meu aspecte físic...? · Quins llocs del començament del meu dia poden ser escenari d’excursions silencioses realitat endins? La dutxa, fer el llit, l’esmorzar, l’espavilar amb tendresa els fills, un moment explícit de pregària...? · Quines transicions entre activitats del dia poden ser ocasions de Bereixit?*